

Forfatter: Udrag fra Det høie Spil

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 18.

Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296367043264.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Imidlertid faldt Tiden Holger lang. Han gik ud af Byen for at see sig om, og tænkte paa den skønne Prindsesse, uden dog derfor at vende Øinene bort fra de andre Skjønheder, som i Hobetal gik ham forbi, og hvoriblandt Nogle smilede saa yndigt til ham, at han nær havde glemt, det var Prindsessen, han nu dog var forelsket i. Det var en deilig Sommeraften, Egnen var skøn og tillokkende, og han blev ved at gaae fort, til han kom til en Skov. Der sad en gammel pjaltet Zigeuner paa en Stente, som man skulde over for at komme i Skoven. Da Ynglingen nærmede sig Stenten, reiste Gubben sig og bad om lidt i Guds Navn, og Holger gjenkjendte strax den besynderlige gamle Mand, som havde givet ham den lykkebringende Halvskilling.